

vil jeg gerne have Lov til at henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte her i Tinget ved Behandlingen af denne Sag den 20. Februar i Aar. Jeg skal blot føje til, at det selvfølgelig er ganske misvisende, som den højtærede Minister ogsaa har peget paa, naar det ærede Medlem Hr. Drachmann anførte, at den Prisstigning, som Guldoldens Indførelse vilde medføre, kunde udtrykkes gennem Statistisk Departements Oplysning om, at et almindeligt Husholdningsbudget kun vilde komme til at bære 24 Kr. Disse 24 Kr. er den Forhøjelse, som direkte rammer de Husholdningsartikler, der indgaar i et saadant Budget, men det er jo den mindste Del af den Prisforhøjelse, som Forslagets Gennemførelse vilde medføre; langt vigtigere vil den Varefordyrelse være, der vil fremkomme ad indirekte Vej, gennem Toldforhøjelser for Maskiner, for Raastoffer og for Hjælpstoffer, og som ad hundrede forskellige Veje vil overvælttes paa de færdige Varer og derigennem atter vende tilbage til de forskellige Husholdningsbudgetter — jeg ser her ganske bort fra den Forhøjelse af Mellemandleravancen, som nødvendigvis maa følge efter en Varefordyrelse af den Art, der her vil fremkomme. Det lader sig nu en Gang ikke gøre at paalægge 50—60 Mill. Kr.s Afgifter i et Samfund som vort og saa mene, at ingen kommer til at føle det, og at der ingen Prisstigning af Betydning vil fremkomme. I det hele taget er den Betragtning, som det konservative Folkeparti paa dette Omraade er Repræsentant for, vel nok den ejendommeligste af alle Skattebetragtninger: naar et Beløb af den Størrelse, jeg her nævner, foreslaas den direkte Skat, saa er det konservative Folkeparti opfyldt af Rædsel for de Kalamiteter, der kan opstaa deraf, saa vil det virke ødelæggende paa Sparsommeligheden og paa alle andre gode Borgerdyder, men som indirekte Afgifter paa det almindelige Forbrug er der ingen Mennesker, der vil mærke det. Det er klart, at de Oplysninger, der er blevet fremsendt af Statistisk Departement til det saakaldte Guldoldudvalg, havde det statistiske Departement ikke regnet med vilde blive benyttet paa en saa plump Maade, som de er blevet benyttet her i Tinget, og jeg tør sige næsten paa samtlige Vælgermøder Landet over. Men da det nu er sket, vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede Finansminister, at han foranlediger, at der til Udvalget fra Statistisk Departement fremsendes en officiel Klarlæggelse af den Begrænsning, som selv-

følgelig indeholdes i det Svar, det statistiske Departement i sin Tid gav.

Jeg skal ikke yderligere gaa ind paa Enkeltheder i Forslaget og ikke omtale alle de Sider af Spørgsmaalet, der gør, at vi fra vor Side maa mene, at Toldforhøjelser som Valutaforanstaltning og da navnlig Toldforhøjelser af den Art, her er Tale om, vil modvirke selve deres Hensigt. Alt dette tillod jeg mig at uddybe i den Tale, jeg holdt her i Tinget den 20. Februar, og saaledes som den politiske Situation nu ligger, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at vi fra vor Side ikke kan medvirke til en Politik, der ligger indenfor det foreliggende Lovforslags Rammer.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Drachmann): Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Trier, fremhævede til min Belæring, at det ikke var Toldpolitik, der her laa for, men at det var Valutapolitik, det drejede sig om. Jeg vil gerne sige, at vort Guldoldlovforslag er ogsaa Valutapolitik. Det er fremsat som et valutapolitisk Middel, og jeg maa fremhæve og holde fast, at vi har hidtil ikke set noget, der efter vor Mening er bedre i saa Henseende. At det samtidig er et toldpolitisk Middel, skammer vi os ikke over. Vi er ikke bange for at skaffe danske Arbejdere forøget Beskæftigelse.

Det ærede Medlem fremhævede, at vort Forslag vilde medføre en større Seddelmasse, fordi Priserne vilde stige. Nu vil jeg først advare imod den ensidige Teori, der betragter selve Seddelemissionens Størrelse som noget i og for sig forkasteligt. Jeg tror, at denne Teori fører ud i fuldkommen Goldhed, og jeg troede ikke, at den nuværende Regering vilde gøre denne Teori til sin. Men jeg vil indrømme, at den er praktisk og let. Man har saa dejlig lidt Ansvar, naar man kaster det hele over paa Nationalbanken og anmoder den om at inddrage Seddelmassen. Hvorledes dette skal være muligt uden en meget stærk Reduktion af alle Priser og Lønninger, staar for mig som et aabent Spørgsmaal.

Men jeg vender tilbage til den paa-staaede Prisforhøjelse som Følge af vort Forslags Gennemførelse. Her vil jeg blot sige, at da det jo er Meningen, og da vi fra andre Lande og ogsaa fra vort eget Land har Erfaring for, at saadanne Toldforhøjelser, hvor moderate de end er, hemmer Importen i ikke ringe Grad, vil Følgen deraf netop være, at Varemængden indskrænkes og dermed ogsaa den Seddel-